Srijeda, 13.02.2013.g.

Danas počinje "MILOSNO VRIJEME", kako je napisao Sveti Pavao,

danas počinje KORIZMA.

A MILOSNI POČETAK MILOSNOG VREMENA JE PEPELNICA.

Ove godine sam prvi put tu misu, na kojoj se vrši "pepeljenje", posipanje

nas vjernika pepelom po čelu, doživio nekako u punom njezinom

značenju.

Sve mi je glava bila puna MILOSNIH RIJEČI koje su mi brujale, "letjele"

kroz misli, sudarale se i SVE ZAJEDNO OJAČAVALE U MENI MIR I

RADOST.

MILOSNO VRIJEME… POKORA… OPROŠTENJE GRIJEHA… POST…

MOLITVA… DJELA MILOSRĐA… OBRAĆENJE… BOŽJA RIJEČ…

PRAH SI BIO I U PRAH ĆEŠ SE POVRATITI…

Posebno me dirnula pjesma koju smo pjevali, njezine riječi, **"MILOSTI JE ČAS"**.

Te riječi predstavljaju sve ono što bi trebao činiti svaki dan, ne samo u

Korizmi:

**"KRUH SVOJ S GLADNIM DIJELI, TUŽNA RAZVESELI,**

**BOLESNA POHODI, SLIJEPCA K CILJU VODI.**

**ŽEDNA VODOM POJI, TJESKOBNA SPOKOJI,**

**SAMOTNOM PRISTUPI, SRCA NE OTUPI.**

**MIRA TVORAC BUDI, NIKOGA NE SUDI,**

**POTLAČENA BRANI, BLAGI SAD SU DANI.**

**PROTIVNIKA LJUBI, NADANJE NE GUBI,**

**KRISTU BUDI VJERAN, DUHOM NAPRIJED TJERAN.**

.....

**MILOSTI JE ČAS, ISUS ZOVE NAS,**

**MILOSTI JE ČAS, ISUS ZOVE NAS."**

Koliko od ovog činim?

U prvi trenutak, kada sam pisao riječi pjesme, činilo mi se kao da sam ja

jako dobar vjernik i da sve to činim.

Onda, kada sam išao riječ po riječ, shvatio sam da i nisam baš tako dobar

vjernik.

Da, ja i kruh dijelim drugima, i tužne razveseljavam, i bolesne pohađam, i

tjeskobne spokojim, i druge ne sudim… to i sve drugo nabrojano,

ali… ALI NE UVIJEK, NI U SVAKOM TRENUTKU.

Ponekad okrenem glavu na drugu stranu kada vidim da ću susresti

nekoga koji će me izgnjaviti nekim svojim pitanjima a možda i kakvom

prošnjom…

Ponekad tako lako moj savjet prijeđe u osuđivanje…

Ponekad se moram tako nagovarati i odgađati posjetu nekom bolesniku

koji mi se iz nekog razloga stalno "vrti" u mislima…

Ponekad tako lako izgovaram riječi koje vode u svađu…

Ponekad me znaju opsjedati malodušnosti i ja im dozvoljavam da se

predugo u meni zadržavaju…

**Ima još tih "ponekad"…**

ISTINA, BORIM SE DA POBIJEDIM TE TRENUTKE SVOJE

SLABOSTI, ALI SU ONI TU…

DA LI JE TO BOŽJA VOLJA ZA MENE, DA ČESTO PADNEM… !?

HOĆE LI MI OPROSTITI KADA JEDNOG DANA DOĐEM PRED

NJEGA…!?

NEKAKO ME U SVEMU TOME TJEŠI ŠTO MI JE GRIJEH SVE TEŽI

I TEŽI, MRZIM GA, STANJE GRIJEHA ME SVE VIŠE I VIŠE MUČI,

ŽESTOKO SE BORIM DA IZ NJEGA NEKAKO IZAĐEM…

Sada sam sve svjesniji zašto mi Gospodin daje SPOZNAJE O VJERI I

DUHOVNOSTI, O NJEGOVOM PLANU ZA MOJ ŽIVOT, tako

kontrolirano, tako OČINSKI…

**DA SE MOGU S TIM NOSITI…**

A JA SE PONEKAD TAKO TEŠKO NOSIM SA SVIM ONIM ŠTO MI

JE GOSPODIN DAO ZA SPOZNATI…

No, zna On to pa me uvijek podsjeti na razna duhovna oruđa koja nam je

dao da se borimo protiv grijeha.

Tako je i mene za ovu Korizmu podsjetio na prekrasni KRIŽNI PUT

KOJEG JE SASTAVIO DRAGI fra SLAVKO BARBARIĆ.

Danas sam ga prvi put izmolio. Nešto duže od sat vremena. KAKO MI

JE BRZO PROŠLO…

I danas su mi u mislima najviše ostale rečenice s početka teksta pod

nazivom PRIPREMA ZA MOLITVU, gdje je dragi fra Slavko htio da se

kroz njihovo kratko razmatranje pripremimo za tu molitvu KRIŽNOG

PUTA S ISUSOM I MARIJOM.

Više puta sam ih pročitao i tek su mi onda počele "sjedati".

SVAKA MOLITVA JE RAZGOVOR S GOSPODINOM, ZATO JE

DOBRO BITI SABRAN U TOME, ŠIROM OTVORENOG SRCA.

***"Prije molitve sjeti se***

***- Moliti razmatrajući muku Kristovu i muku Gospinu znači***

***dopustiti da božanska ljubav u patnji dodirne našu patnju i***

***pretvori je u ljubav!***

***- Božanska nada u patnji pretvara naše beznađe u novu nadu!***

***- Gospino i Isusovo zajedništvo u patnji liječi svu našu***

***razbijenost i razjedinjenost!***

***- Božansko praštanje u stradanju omekšava naša srca i čini ih***

***spremnim za praštanje i pomirenje!***

***- Krik Bogočovjeka s križa pokreće dubine našega bića prema***

***dobru i ljubavi!***

***- Gorčina koju je Isus podnio pretvara sve naše gorčine u slast***

***vršenja Očeve volje!***

***- Patnja božanski nošena osposobljava nas da susrećemo***

***patnike ovog svijeta s ljubavlju!***

***- Smrt Bogočovjeka na križu pretvara sve naše smrti u novi***

***život uskrsnuća!***

***- Marijina vjernost u patnji liječi nas od naše nevjernosti!***

***- Njezina hrabrost liječi nas od našeg kukavičluka!***

***- Ljudska zloća, koja je bila odgovor na božansku dobrotu,***

***upozorava i opominje da nikada zlu ne dajemo prostora!***

***- Ljudska mržnja i razjarenost upozorava da nikada strastima***

***ne dajemo maha!***

***- Razmatrati Kristovu muku i Marijino trpljenje, dakle, ne znači***

***ništa drugo nego omogućiti da se ljudsko i božansko susretne te***

***da se božansko proslavi u izmjeni ljudskoga!***

***Stoga je važno imati vremena***

***- jer se patnik ne može na brzinu susresti!***

***- jer se naše rane ne mogu na brzinu liječiti!***

***- da ne bismo prošli kraj patnika kao da se patnja nije***

***dogodila!"***

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TI BOŽE OČE,

STVORITELJU, I TI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU.

I ČASTA I SLAVA TEBI, PREDRAGA DJEVICE MARIJO.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.